

“Τη ζώνη που μου έφερε θέλω να ξέρετε ότι δεν την έχω βγάλει από πάνω μου μέχρι σήμερα”

/ Αγιορείτικα

24-9-2015, Αθήνα

«Θα ήθελα μέσα από την καρδιά μου και με όλη τη δύναμη της ψυχής μου να σας ευχαριστήσω για την αγάπη που δείξατε σε μένα, χωρίς καθόλου να με γνωρίζετε, και για τις προσευχές που απευθύνετε στον Κύριό μας για τη σωτηρία μου και την αποκατάσταση της υγείας μου. Σας ευχαριστώ πολύ επίσης για την (διαβασμένη) ζώνη που μου αποστέιλате με τον εξάδελφό μου Γ. Κ., ο οποίος είχε την καλοσύνη να απευθυνθεί σε εσάς και να ζητήσει τη συνδρομή σας στο πολύ σοβαρό πρόβλημά μου. Τη ζώνη που μου έφερε θέλω να ξέρετε ότι δεν την έχω βγάλει από πάνω μου μέχρι σήμερα και θα συνεχίσω να την φοράω, γιατί πιστεύω ότι με βοήθησε πολύ στο να είμαι σήμερα καλά.

Θα ήθελα όσο το δυνατόν πιο σύντομα να σας εξιστορήσω την περίπτωση της ασθένειάς μου και το μεγάλο Θαύμα που έκανε ο Κύριός μας και η Παναγία μας σε μένα.

Το Μάιο του 2014 μετά από εξετάσεις που έκανα λόγω πολύ δυνατών πόνων και άλλων συμπτωμάτων διαγνώστηκε ότι έπασχα από καρκίνο του παγκρέατος μια απ' τις πιο επικίνδυνες μορφές κακοήθειας. Οι για-τροί που με εξέτασαν ήταν ιδιαίτερα απαισιόδοξοι λόγω της πολύ κακής θέσης που βρισκόταν ο όγκος περίπου 6 εκ. πράγμα που τον έκανε μη χειρουργήσιμο. Ο ογκολόγος που με ανέλαβε –ο οποίος είναι ένας πολύ θεοσεβούμενος άνθρωπος– όταν τον ρώτησα ποιες είναι οι προβλέψεις του μου είπε χαρακτηριστικά ότι έχει δει πολλά θαύματα να γίνονται γιατί να μην γίνει ένα και για μένα... Έτσι σαν μέθοδο θεραπείας ξεκινήσαμε χημειοθεραπείες και αργότερα ακτινοβολίες.

Απ' την πρώτη στιγμή στράφηκα προς τον Κύριό μας, την Μεγαλόχαρη Παναγία μας και τους Αγίους μας, εκεί απηύθυνα τις προσευχές μου, στα χερίά τους άφησα τη ζωή μου. Και το θαύμα έγινε· βρισκόμουν στο χείλος του γκρεμού και με μεγαλοψυχία και αγάπη άπλωσαν τα χέρια τους και με τράβηξαν επάνω την ώρα ακριβώς που έπεφτα. Η οικογένειά μου, οι συγγενείς μου, οι φίλοι μου, όλοι προσεύχονταν για μένα. Άνθρωποι που τους ήξερα λίγο με επισκέπτονταν και μου έφερναν αγιασμούς και λαδάκι από παντού, από τους Αγίους Τόπους, από το Άγιον Όρος, από τη μεγαλόχαρη στην Τήνο και από άλλες Μονές και Εκκλησίες. Κατά τη διάρκεια αυτού του ενάμιση χρόνου της ασθένειάς μου πολλές φορές ήμουν πολύ άσχημα σωματικά με φοβερούς πόνους και έφτανε μια προσευχή προς την Παναγία μας ή τον Άγιο Λουκά τον ιατρό (τον οποίο θεωρώ προστάτη μου) για να λιγοστέψουν ή να εξαφανιστούν οι πόνοι. Παντού υπήρχε το έλεος και η αγάπη του Κυρίου μας, παντού υπήρχε η παρηγοριά της Παναγίας μας. Δεν φοβήθηκα με τη δύναμη που μου έδιναν ούτε μια στιγμή. Ήξερα ότι θα δεχόμουν κάθε απόφασή

τους για τη ζωή μου, μόνο προσευχόμεν και προσεύχομαι, τίποτα άλλο.

Ένα χρόνο μετά η κατάσταση της υγείας μου είναι πάρα πολύ καλή, ο όγκος μου είναι 3 εκ. αλλά μάλλον νεκρωμένος, δεν υπάρχει μετάσταση πουθενά και οι εξετάσεις μου είναι πάρα πολύ καλές. Η φυσική μου κατάσταση επίσης είναι πάρα πολύ καλή. Αυτόν τον καιρό μελετάμε με τον γιατρό μου μια μέθοδο που μπορεί να με απαλλάξει τελείως απ' τον όγκο, αλλά εγώ δεν ανησυχώ για τίποτα, ξέρω ότι ο Θεός μας θα κάνει πάλι το καλύτερο για μένα. Έχω αφήσει τη ζωή μου στα χέρια του και είμαι απόλυτα ήσυχη. Ίσως σας ακουστεί παράξενο, αλλά ευχαριστώ τον Θεό μας και για έναν άλλο λόγο, μέσα απ' την αρρώστιά μου νομίζω ότι έγινα καλύτερος άνθρωπος, καλύτερη μητέρα, καλύτερη σύζυγος, καλύτερη χριστιανή. Δεν ξέρω αν άξιζα την τόση μεγαλοψυχία του Κυρίου μας, που έδειξε τέτοιο έλεος σε μένα την αμαρτωλή, αλλά ξέρω ότι μέχρι την τελευταία μου πνοή, όποτε αποφασίσει Εκείνος να πάρει τη ζωή μου, θα Τον ευγνωμονώ που με άφησε να ζήσω και να είμαι κοντά στα παιδιά μου, τον άντρα μου και όλους τους ανθρώπους που με αγαπάνε και με χρειάζονται ακόμα.

Με πολύ μεγάλο σεβασμό, ταπεινότητα και ευχαριστίες»

Π. Κ.

Πηγή: Θαύματα της Αγίας Ζώνης, εκδ. Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 2019, σσ. 280-285.